

Arrest

nr. 244 510 van 20 november 2020
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 20 januari 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 december 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 17 februari 2020 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 oktober 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 november 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat A. LOOBUYCK en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 28 november 2018 België binnen met zijn paspoort en identiteitskaart en verzoekt op 4 januari 2019 om internationale bescherming. Op 17 december 2019 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die op 19 december 2019 aan verzoeker aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de nationaliteit van El Salvador en bent u op 14 december 1982 geboren in San Salvador, waar u altijd bent blijven wonen. Na uw middelbare studies bent u in 2007 begonnen aan de studie van systeemingenieur, maar u maakte deze studie niet af. Vanaf 2005 was u aan de slag als systeemontwikkelaar. U heeft bij verschillende bedrijven gewerkt. Het laatste bedrijf waarvoor u werkte, was het bedrijf Focus en u verdiende hier ongeveer 1600 dollar netto per maand.

U woonde samen met uw ouders en uw zoon, die geboren is op 7 juli 2005 in de wijk Mejicanos in San Salvador. De moeder van het zontje met wie u tot 2012 een relatie had, komt af en toe langs om tijd te spenderen met jullie zontje.

U besloot in 2018 samen met uw ouders te investeren in vastgoed. Jullie besloten om in de wijk Nejapa op de bouwgrond die uw moeder had geërfd een huis met daaronder een handelszaak te bouwen. In september 2018 begonnen jullie last te krijgen van rondhangende jongeren, die banden hadden met de bende Mara Salvatrucha (MS). Ze zouden vaak om financiële steun hebben gevraagd. U zou voor de goede vrede hierop telkens zijn ingegaan en hen hebben gegeven wat u op dat moment op zak had. In de praktijk gaf u hen nooit meer dan 10 dollar. Ze begonnen ook meer en meer vragen te stellen over wat jullie precies van plan waren en hoeveel jullie hiermee dachten te zullen verdienen. Vanaf 19 november 2018 nam u vakantie. U profiteerde van de vrijgekomen tijd om dagelijks op de bouwwerf te werken aan jullie huis. Op 23 november 2018 werd u opnieuw benaderd door de jongeren. Eén van hen stapte op u af en gaf u een gsm in de handen met de boodschap dat iemand u wilde spreken. U kreeg via de telefoon te horen dat u voortaan om de twee weken 60 dollar diende te betalen bij wijze van rente aan de mara's (bendes). U maakte duidelijk dat u nog lang niet klaar was met de bouw en dat u uw zaak nog niet had kunnen beginnen, maar de man aan de andere kant van de lijn antwoordde dat u evenzeer diende te betalen en dat u de gevolgen hiervan zou moeten dragen indien u zou weigeren te betalen. Hij maakte verder duidelijk dat hij wist met welke auto u reed, waar u woonde, waar u werkte en ook dat het geen enkel probleem zou zijn om u op straat tegen te houden en u om het leven te brengen met enkele kogels. U antwoordde dat u uw best zou doen om tegemoet te komen aan hun eisen. Later die avond zou u met uw vader beslist hebben dat het beter was voor u om het land te verlaten. U zou op 24 november 2018 nog een klacht hebben ingediend.

Op 25 november 2018 bent u met het vliegtuig van San Salvador naar Madrid gereisd. Vervolgens bent u met het vliegtuig naar Duitsland gereisd om met de trein naar België te reizen, waar u op 28 november 2018 aankwam. Op 11 december 2018 diende u een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van dit verzoek legde u uw paspoort en uw identiteitskaart voor. Verder nog een kopie van de klacht die u heeft ingediend, een bewijs van de klacht die u heeft ingediend, foto's van het huis dat jullie aan het bouwen waren, de eigendomsakte van dit huis en tenslotte nog een kopie van de vluchtgegevens van uw reis naar Europa.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er moet worden besloten dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. Zo zijn uw asielmotieven slechts weinig geloofwaardig.

Vooreerst is het opmerkelijk dat de leden van de bende van MS u gedurende enkele maanden zouden hebben afgeperst waarbij u vaak, en omstreeks november bijna op dagelijkse basis, bedragen van 5 en 10 dollar betaalde, maar dat wanneer er u werd gevraagd om iedere twee weken 60 dollar te betalen u direct besloot het land te verlaten. Dit is opmerkelijk omdat u wel degelijk redelijk goed verdiende. U liet optekenen ongeveer 2200 dollar bruto per maand te verdienen en ook dat dit neerkwam op een nettoloon van ongeveer 1400 à 1600 dollar per maand. Aldus kan men er van uitgaan dat het bedrag van 60 dollar niet onoverkomelijk was. Bovendien kan opgeworpen worden dat de bedragen van 5 en 10 dollar die u eerder betaalde in de praktijk op niet veel minder dan 60 dollar per twee weken neerkwam. Hiermee geconfronteerd verklaarde u dat men telkens een hoger bedrag zou opeisen tot op het moment dat u niet meer zou kunnen betalen en dat men u dan sowieso om het leven zou brengen. Het blijft evenwel erg opmerkelijk dat u daarvoor gedurende enkele maanden wel degelijk bent meegegaan in hun eisen om kleine geldsommen te betalen en dan plots besliste om dit niet meer te doen, hoewel het totale geëiste bedrag nog steeds binnen uw financiële mogelijkheden lag (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 54-57 en vraag 100). Bovendien kon niet uitgesloten worden dat uw vlucht en aldus uw weigering om tegemoet te komen aan hun eisen door hen kon geïnterpreteerd worden als een belediging waardoor ze wraak zouden kunnen nemen door uw familie te viseren.

In dit verband is het zeer opmerkelijk dat uw familie en uw vader in het bijzonder nooit zou zijn aangesproken door de bendeleden, hoewel deze laatste ook regelmatig op de werf mee kwam helpen. U zou na de eis van 60 dollar besloten hebben om onmiddellijk het land te verlaten. U liet ook optekenen dat de bendeleden wisten waar jullie woonden aangezien er een vestiging van hen was op enkele tientallen meters van het huis waar jullie woonden. Het is dan ook weinig geloofwaardig dat de bendeleden niet naar jullie huis zouden zijn gekomen om het gevraagde bedrag van uw ouders op te eisen. U verklaarde dat het huis waar jullie woonden opgesplitst is in een hoofdgebouw en een klein appartementje. U opperde dat de bendeleden wellicht niet wisten waar u en dus ook niet waar uw familie precies woonde. U veronderstelde ook dat men niet meer op zoek naar u gekomen is omdat men u een tijdlang niet meer op de bouwwerf had gezien. Deze uitleg kan niet overtuigen, temeer daar u eveneens liet optekenen dat men vanuit hun vestiging jullie huis perfect in het oog kon houden. U werd gevraagd waarom men uw vader dan nooit zou hebben aangesproken over uw verblijfplaats. U antwoordde nu dat men niets ondernam omdat men inzag dat u niet langer daar was. Het is evenwel onbegrijpelijk waarom men zich niet op uw vader zou hebben gericht om het gevraagde geld op te eisen, temeer daar hij ook regelmatig had meegewerkt op de werf en hij bovendien een gepensioneerd burgerlijk ingenieur was, waarvan men dus kon aannemen dat hij wel degelijk over geld beschikt. U verklaarde nu dat men wellicht niet wist dat uw vader mede-eigenaar was van het huis, noch dat hij uw vader was (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 78-84). Deze uitleg is vrij ongeloofwaardig, temeer daar u eerder had laten optekenen dat de jongeren van de bende na verloop van tijd allerhande vragen begonnen te stellen over wat jullie van plan waren. Ze zouden ook jullie werknemers hebben ondervraagd (zie notities persoonlijk onderhoud, vraag 71). Het is dan ook weinig aannemelijk dat men niet zou zijn te weten gekomen dat uw vader ook mee betrokken was in het project. Uw uitleg als zou uw vader meestal aan de andere kant van het huis hebben gewerkt dan de kant waar u werkte, kan weinig overtuigen net zo min als uw verklaring dat ze uw vader nooit van dichtbij hadden gezien (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 83-85).

Eveneens zeer opmerkelijk is het feit dat u onmiddellijk een klacht bent gaan indienen op 24 november 2018, maar dat jullie klaarblijkelijk niet hebben opgevolgd welk gevolg hieraan werd gegeven door de autoriteiten. U weet immers weliswaar dat er een onderzoek is opgestart en uw vader zou ook vernomen hebben dat er een patrouille van de politie ter plekke zou gestuurd zijn, maar of dit laatste effectief is gebeurd konden jullie niet bevestigen. Uw vader zou hiernaar zijn gaan informeren in februari 2019 (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 86-89). Dat u het land heeft ontvlucht omwille van feiten waarover u eerst een klacht heeft neergelegd bij de autoriteiten, maar dat u noch uw vader zich de moeite hebben getroost om na te gaan welke concrete maatregelen werden genomen door de autoriteiten zodat kon nagegaan worden of er eventueel arrestaties werden uitgevoerd, is bijzonder opmerkelijk te noemen en roept vragen op bij de geloofwaardigheid van uw asielmotieven.

Omwille van bovenstaande redenen wordt uw asielrelaas ongeloofwaardig geacht. De status van vluchteling kan u dan ook niet worden toegekend.

De documenten die u voorlegde zijn niet van aard om bovenstaande vaststellingen in positieve zin te wijzigen. Deze bevestigen uw persoonsgegevens, het feit dat uw moeder eigenaar was van de bouwgrond waarop u een huis aan het bouwen was en de vluchtgegevens van uw reis El Salvador/Madrid. Deze zaken staan hier niet ter discussie. Wat uw paspoort betreft dient gewezen te

worden op de opmerkelijke vaststelling dat u dit reisdocument aanvraag op 14 juli 2018, toen er wat u betreft nog geen sprake was van problemen. Kort nadien, vanaf september 2018, zouden plots ernstige problemen zijn begonnen die u noopten in november gebruik te maken van dit reisdocument en het land te verlaten. Deze gang van zaken mag verbazen. De klacht die u voorlegde, betreft enkel een neerslag van uw eigen verklaringen en is bovendien een kopie. Kopies hebben evenwel geen bewijswaarde aangezien de originelen ervan niet kunnen worden gecontroleerd op hun authenticiteit. Dergelijke documenten kunnen enkel weerhouden worden in het geval van geloofwaardige verklaringen wat in casu niet het geval is. Wat betreft de foto's dient opgemerkt te worden dat deze geen bewijswaarde hebben. Het bijkomende bewijs van de klacht die u voorlegde tenslotte, verwijst net zoals de kopie van de klacht naar de codenaam 'clave toño'. Opmerkelijk is wel dat er uitdrukkelijk op vermeld wordt dat het attest op vraag van J. N. F. A. (...) is aangevraagd. U bevestigde tijdens het persoonlijk onderhoud dat dit uw vader is (zie notities persoonlijk onderhoud, vraag 2). Aldus maakt uw vader zijn identiteit uitdrukkelijk kenbaar waardoor hij zich mogelijkerwijze aan vergelding blootstelt van door bij de politie geïnfiltreerde bendeleden, terwijl voor u uitdrukkelijk werd gekozen om uw naam niet te vermelden door te verwijzen naar het begrip 'clave toño'. Het is onbegrijpelijk dat voor u (één dag voor uw vertrek uit het land) alles in het werk werd gesteld om uw identiteit te beschermen, terwijl uw vader die even goed mee heeft gewerkt op de bouwwerf zijn identiteit te grabbel gooit, temeer daar hij in tegenstelling tot u nog steeds in El Salvador verblijft. Deze vaststelling ondermijnt de geloofwaardigheid van dit door u voorgelegde document en roept verdere twijfels op bij de geloofwaardigheid van uw asielmotieven.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bende gerelateerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker acht de redenering van de commissaris-generaal waar deze het in de bestreden beslissing opmerkelijk vindt dat hij direct besloot om het land te verlaten wanneer er hem werd gevraagd om iedere twee weken 60 dollar te betalen, terwijl hij daarvoor reeds gedurende enkele maanden werd afgeperst en daarbij vaak bedragen van 5 en 10 dollar betaalde, pervers. Hij licht dit als volgt toe:

“Het feit dat verzoekende partij genoeg geld verdiende en – volgens verwerende partij – zich aldus het afgeperste bedrag kon ‘veroorloven’, had zij er moeten blijven?! Dit is niet ernstig!

Verzoekende partij betaalde dagelijks en wekelijks geld aan de bende van MS, de bedragen en de bedreigingen namen echter steeds meer en meer toe. Wanneer haar 60 euro om de twee weken gevraagd werd, werd zij gecontacteerd door de leider van de bende van MS, de bedreigingen werden concreet en verzoekende partij besefte dat zij haar nooit met rust zouden laten en dat zij steeds meer zou moeten betalen, wat haar uiteindelijk deed beslissen om het land te verlaten.”

Waar de commissaris-generaal het in de bestreden beslissing zeer opmerkelijk acht dat verzoekers familie en in het bijzonder verzoekers vader nooit zou zijn aangesproken door de bendeleden, hoewel deze laatste ook regelmatig op de werf mee kwam helpen, laat verzoeker het volgende gelden:

“Verwerende partij tracht het relaas van verzoekende partij onderuit te halen omdat zij het ‘weinig aannemelijk’ vindt. Dit is uiteraard geen serieus argument, noch is het gesteund op bijvoorbeeld contradicties of inconsistenties, doch enkel op het ‘gevoel’ van verwerende partij.

Verzoekende partij merkt op dat verzoekende partij zelf specifiek gevisieerd werd, juist omwille van haar werkzaamheden en het feit dat zij goed haar rood verdiende. Daarnaast vermoedt verzoekende partij at de bendeleden niet wisten wie haar vader precies was. Wat er ook van zij, verzoekende partij kan geen sluitende antwoorden geven op de verzuchtingen van verwerende partij aangaande het doen en laten van bendeleden. Verwerende partij kan het ‘merkwaardig’/‘weinig aannemelijk’ vinden, verzoekende partij heeft verteld wat haar is overkomen.”

Met betrekking tot de motieven in de bestreden beslissing over de klacht die hij onmiddellijk na de eerste afpersingen neerlegde, betoogt verzoeker als volgt:

“Verzoekende partij diende aldus een klacht in bij de politie, zij is eraan op de hoogte dat er een onderzoek werd opgestart en dat de politie een patrouille stuurde. Echter, het feit dat de bendeleden rustig hun gang konden gaan en haar bleven afpersen, waas voor verzoekende partij bewijs genoeg dat de politie niets kon/wilde ondernemen om haar te beschermen of de bendeleden aan te pakken. De redenering van verwerende partij gaan dan ook niet op.”

Verzoeker stelt vervolgens dat zijn leven in gevaar is doordat hij *“tientallen keren deelnam aan manifestaties”* en omdat hij *“er op heden gezicht wordt door de paramilitairen en de Nicaraguanse autoriteiten”*.

Op grond van het voorgaande meent verzoeker wel degelijk in aanmerking te komen voor de vluchtelingenstatus.

Minstens meent hij in aanmerking te komen voor de subsidiaire beschermingsstatus. Hij citeert de motieven van de bestreden beslissing over artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet en stelt niet te begrijpen hoe de commissaris-generaal op basis van deze motieven kan stellen dat hij zonder gevaar voor zijn leven kan terugkeren naar El Salvador. Hij stelt verder dat het rapport waarop de commissaris-generaal zich baseert achterhaald is en wijst erop dat *anno* januari 2020 de (humanitaire) situatie in El Salvador, dat wordt gerund door bendes en wordt gezien als een van de gevaarlijkste landen ter wereld, volledig ontspoord is, waarna hij citeert uit een persartikel van 22 november 2019 uit The Guardian en uit een artikel van 30 november 2019 uit Foreign Policy.

Verzoeker besluit als volgt:

“Verzoekende partij meent dat verwerende partij bijzonder onzorgvuldig te werk is gegaan en ten onrechte de vluchtelingenstatus, minstens het statuut van subsidiaire bescherming aan verzoekende partij geweigerd heeft.

Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

De verzoekende partij meent dan ook dat de thans bestreden beslissing een schending uitmaakt van het artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij moet in hoofdorde erkend worden als vluchteling. Subsidiair de subsidiaire bescherming toegekend krijgen. De verzoekende partij meent dan ook in ondergeschikte, dat de beslissing minstens vernietigd dient te worden en teruggestuurd moet worden naar de verwerende partij voor verder en grondig onderzoek.”

2.2. Stukken

Aan het verzoekschrift worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker verklaart dat hij in september 2018, tijdens het bouwen van een huis met daaronder een handelszaak last kreeg met rondhangende jongeren die banden hadden met de bende *Mara Salvatrucha* en die hem om financiële steun vroegen. Hij zou hen telkens een kleine som van maximaal 10 dollar gegeven hebben. Op 23 november 2018 zou hij te horen hebben gekregen dat hij voortaan om de twee weken 60 dollar moest betalen aan de *mara's*. De volgende dag diende verzoeker klacht in bij de politie en de dag daarna verliet hij El Salvador.

Ter staving van zijn verzoek legde verzoeker zijn originele paspoort en identiteitskaart neer, alsook fotokopieën van de klacht die hij had ingediend, van de vluchtgegevens van zijn reis naar Europa, van de foto's van het huis dat hij aan het bouwen was, van de eigendomsakte van dat huis en van een bewijs van de klacht die hij had ingediend. Van deze twee laatste stukken heeft verzoeker op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) de originelen getoond (administratief dossier (hierna: adm. doss.), stuk 19, map met 'documenten').

De commissaris-generaal motiveert in de bestreden beslissing als volgt over de door verzoeker neergelegde documenten:

“De documenten die u voorlegde (...) bevestigen uw persoonsgegevens, het feit dat uw moeder eigenaar was van de bouwgrond waarop u een huis aan het bouwen was en de vluchtgegevens van uw reis El Salvador/Madrid. Deze zaken staan hier niet ter discussie. Wat uw paspoort betreft dient gewezen te worden op de opmerkelijke vaststelling dat u dit reisdocument aanvraag op 14 juli 2018, toen er wat u betreft nog geen sprake was van problemen. Kort nadien, vanaf september 2018, zouden plots ernstige problemen zijn begonnen die u noopten in november gebruik te maken van dit reisdocument en het land te verlaten. Deze gang van zaken mag verbazen. De klacht die u voorlegde, betreft enkel een neerslag van uw eigen verklaringen en is bovendien een kopie. Kopies hebben evenwel geen bewijswaarde aangezien de originelen ervan niet kunnen worden gecontroleerd op hun authenticiteit. (...) Wat betreft de foto's dient opgemerkt te worden dat deze geen bewijswaarde hebben. Het bijkomende bewijs van de klacht die u voorlegde tenslotte, verwijst net zoals de kopie van de klacht naar de codenaam 'clave toño'. Opmerkelijk is wel dat er uitdrukkelijk op vermeld wordt dat het attest op vraag van J. N. F. A. (...) is aangevraagd. U bevestigde tijdens het persoonlijk onderhoud dat dit uw vader is (zie notities persoonlijk onderhoud, vraag 2). Aldus maakt uw vader zijn identiteit uitdrukkelijk kenbaar waardoor hij zich mogelijkerwijze aan vergelding blootstelt van door bij de politie geïnfiltreerde bendeleden, terwijl voor u uitdrukkelijk werd gekozen om uw naam niet te vermelden door te verwijzen naar het begrip 'clave toño'. Het is onbegrijpelijk dat voor u (één dag voor uw vertrek uit het land) alles in het werk werd gesteld om uw identiteit te beschermen, terwijl uw vader die even goed mee heeft gewerkt op de bouwwerf zijn identiteit te grabbel gooit, temeer daar hij in tegenstelling tot u nog steeds in El Salvador verblijft. Deze vaststelling ondermijnt de geloofwaardigheid van dit door u voorgelegde document en roept verdere twijfels op bij de geloofwaardigheid van uw asielmotieven.”

Deze motieven worden door verzoeker op generlei wijze betwist, laat staan ontkracht of weerlegd, zodat ze onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

De Raad besluit dat verzoeker een inspanning heeft geleverd om zijn verzoek om internationale bescherming te staven met documenten, maar dat deze documenten niet volstaan om een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade aannemelijk te maken. Bijgevolg moet worden nagegaan of de verklaringen van verzoeker voldoende consistent, gedetailleerd, specifiek en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van zijn vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met zijn land van herkomst en in samenhang met de voorgelegde documenten, als geloofwaardig kunnen worden beschouwd.

Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat zijn asielaas ongelofwaardig wordt geacht, nu (i) het opmerkelijk is dat hij direct besloot om het land te verlaten wanneer er hem werd gevraagd om iedere twee weken 60 dollar te betalen, terwijl hij daarvoor reeds gedurende enkele maanden werd afgeperst en daarbij vaak bedragen van 5 en 10 dollar betaalde, (ii) het zeer opmerkelijk is dat zijn familie en in het bijzonder zijn vader nooit zou zijn aangesproken door de bendeleden, hoewel deze laatste ook regelmatig op de werf mee kwam helpen, en (iii) het zeer opmerkelijk is dat hij onmiddellijk een klacht is gaan indienen op 24 november 2018, maar klaarblijkelijk niet heeft opgevolgd welk gevolg hieraan werd gegeven door de autoriteiten.

Te dezen onderneemt verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging om de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of te ontcrachten. Het komt nochtans aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Door zich louter te beperken tot het poneren van een vrees voor vervolging, het omkeren van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal en het herhalen van eerder tijdens het gehoor voor het CGVS gegeven verklaringen, blijft verzoeker daartoe echter in gebreke.

Waar hij lijkt aan te voeren dat de commissaris-generaal van oordeel is dat hij in El Salvador had moeten blijven omdat hij zich "*het afgeperste bedrag kon 'veroorloven'*", gaat verzoeker uit van een foute lezing van de motieven van de bestreden beslissing. Hieruit blijkt dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing enkel van mening is dat het opmerkelijk is dat verzoeker eerder verschillende kleine bedragen betaalde die in de praktijk op niet veel minder dan 60 dollar per twee weken neerkwamen, maar dan plots wanneer hem 60 dollar per twee weken werd gevraagd, besliste om dit niet meer te doen. Ook de Raad vindt het merkwaardig dat het telefoontje waarbij van verzoeker een weinig meer *renta* werd geëist dan wat hij voorheen gedurende enkele maanden betaalde, verzoeker plots deed beslissen om hals over kop het land, zijn familie en het huis dat hij samen met zijn vader aan het bouwen was te verlaten. Bovendien dient er nog op te worden gewezen dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als een geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de commissaris-generaal ertoe heeft doen besluiten dat verzoekers asielaas ongelofwaardig is.

Ook verzoekers uitleg dat de bedreigingen concreet werden en dat hij besepte dat ze hem nooit met rust zouden laten en dat hij steeds meer zou moeten betalen, kan niet overtuigen. Allereerst zijn de bedreigingen "*je weet wat je moet doen en anders draag je de gevolgen*" en "*het is geen moeite om je op straat tegen te houden en met kogels te doden dus het is beter voor je eigen veiligheid om te betalen want we houden je in het oog*", die door een voor verzoeker onbekende persoon via de telefoon werden geuit (adm. doss., stuk 8, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5, vraag 73), nog niet echt heel concreet te noemen. Bovendien blijkt uit de motieven van de bestreden beslissing dat tegen verzoekers vader, die verzoeker regelmatig mee kwam helpen op de werf en verzoekers familie niets werd ondernomen. Als de bendeleden verzoeker echt nooit gerust zouden laten, is het zeer onwaarschijnlijk dat ze nooit naar zijn huis, waar ook zijn ouders wonen, zijn gekomen om het gevraagde bedrag van zijn ouders op te eisen. Door in het verzoekschrift te stellen dat men specifiek hem viseerde omwille van zijn werkzaamheden en het feit dat hij goed zijn brood verdiende, heft verzoeker deze onwaarschijnlijkheid niet op. Zo blijkt uit zijn verklaringen dat zijn vader regelmatig hielp bij de werkzaamheden en ook betrokken was bij het bouwproject (*ibid.*, p. 4, vraag 71). Voorts verklaarde verzoeker dat zijn vader een burgerlijk ingenieur was die op pensioen was (*ibid.*, p. 3, vragen 39 en 40) en wordt niet ingezien waarom de bendeleden ervan zouden uitgaan dat zijn vader niet in staat zou zijn om de 60 dollar *renta* te betalen. Waar verzoeker vermoedt dat de bendeleden niet wisten wie zijn vader precies was, volgt de Raad de commissaris-generaal waar die deze uitleg ongelofwaardig acht, daar verzoeker eerder had laten optekenen dat de jongeren van de bende na verloop van tijd allerhande vragen begonnen te stellen over wat ze van plan waren en ook hun werknemers zouden hebben ondervraagd.

Waar verzoeker nog betoogt dat de redenering van de commissaris-generaal over de door hem bij de politie ingediende klacht niet opgaat, nu het feit dat de bendeleden rustig hun gang konden gaan en

hem bleven afpersen voor hem bewijs genoeg was dat de politie niets kon of wilde ondernemen om hem te beschermen of de bendeleden aan te pakken, ziet de Raad niet in hoe dit afbreuk doet aan de motieven in de bestreden beslissing. Verzoeker is immers de dag na het indienen van de klacht uit El Salvador vertrokken en noch hij, noch zijn vader is daarna nog het slachtoffer geworden van afpersing door de bende. De Raad acht het dan ook onbegrijpelijk dat verzoeker of zijn vader niet heeft opgevolgd welk gevolg er aan de klacht werd gegeven.

Waar verzoeker ten slotte nog stelt dat zijn leven in gevaar is doordat hij *“tientallen keren deelnam aan manifestaties”* en omdat hij *“er op heden gezicht wordt door de paramilitairen en de Nicaraguaanse autoriteiten”*, beperkt hij zich tot een loutere bewering die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs en die bovendien geen steun vindt in de stukken van het administratief dossier. Ter terechtzitting hierover om opheldering gevraagd, stelt de raadvrouw van verzoeker dat deze paragraaf in het verzoekschrift een materiële vergissing betreft die als ongeschreven moet worden beschouwd.

Het betoog van verzoeker is niet dienstig om de gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van zijn asielaanvraag, te weerleggen of te ontkrachten. Het geheel van deze motieven blijft dan ook onverminderd overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.2.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoeker geen elementen aanbrengt waaruit een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij een dergelijk risico loopt in El Salvador.

2.3.2.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat deze ongelooftwaardig worden geacht.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt geviséerd. Verzoeker maakt geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in El Salvador zou hebben gekend.

2.3.2.3. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

Gelet op het geheel van de landeninformatie die door beide partijen ter beschikking werd gesteld – ook de meer recente informatie waaruit verzoeker citeert –, wordt niet betwist dat het bende-gerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is. De bendes maken zich schuldig aan crimineel geweld en er is ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en van confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is. Zo stelt UNHCR dat *“most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons”* (zie: *“Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador”* van UNHCR van maart 2016, p. 44-45). Dit wordt beaamd in het rapport *“An atomised crisis Reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador”* van september 2018, opgesteld door het Refugee Law Initiative van de universiteit van Londen, waarin het geweld door de bendes als *“highly targeted and individualized”* wordt gekenmerkt. Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert aldus duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel, zoals hoger vermeld. Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt dan ook voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechterlijke executies en buitenproportioneel geweld.

Nergens uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden geviseerd, noch blijkt dat het type wapens dat wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

De Raad stelt vast dat, ondanks de schade die omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador aldus doelgericht en niet willekeurig van aard is. Dat het bendegeweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in interne ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt, moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet, waarbij het aan verzoeker is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade te concretiseren. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat *in casu* geen gegronde vrees voor vervolging, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet aannemelijk werd gemaakt.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

2.3.2.4. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker door het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.3.4. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

2.3.5. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

2.3.6. Waar verzoeker in uiterst ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

2.3.7. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoeker.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig november tweeduizend twintig door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

D. DE BRUYN